

מתקן או מתקן פיזיון - מתקן פיזיון
מתקן: מתקן מתקן מתקן מתקן

13. பார்வையின் நோக்கங்கள்

זה יעקב ללקט את האבנים ובנואן אחריו לך יעקב את האבן ותס אורה מטבח בחד רקסם (ל) וזה לו שום הפסק ריקץ לעלה טנארכ' ריקץ סמן על ראשה. מה עשה הקדש ברך והוא נעל תל טיטן (ל') ובעו אותה עד שסק תרומות ועשה אותה טפק לארון כתמים שהיה נתון מפרק לכתה. וכך נקאות אבן שודה ששם פברד גאנץ (ל') ושם נעהה כל הארץ (לט) ועליה הכל ה' טנארכ' (טט) והאם הארץ אשר שפכי סבכיה היה בית אללה. ועל יעקב ארתה לנו' אבן שודה והה מטהלל לנו' השם ואמר רבבות של שלם אם חשבני בסקם זהה בשלם (ט) או אובדן לנו' וביד חודה ותולא שאנד (טט) וזה יעקב ניד לאיך.

ANSWER: $\frac{1}{2} \pi r^2 h$ (Volume of a cylinder)

מעתה שוב לא קשה ממה ש שניתנו במשנה:
"אבן היה שם מימות נביים
ראשונים ושתייה היה נקראת", כי אותה אבן
שהיתה מוגלה בקדשי הקודשים היה באמת
שם רק מימות נביים ראשונים, שהנביאים
קידשו אותה אבן בקדושה גודלה, והעמידו
את האבן בקדשי הקודשים כנגד האבן שתיה
של יעקב אבינו שקעה הקב"ה בעמקי
תחומות, ומה שנקרה "אבן שתיה", היא על
שם שעומדת במקום שם שם הושחת העולם.

10. ~~பேர்முகம் செலவில் 318 க்கு~~

⑪ כוז. אכלהם נתקין

בראשית ברא. מין המקלה זה
הומל על דרכו, כמו שדרשו מכמיינו ויל' (פרק 6) נצפל המורה סנקלריה רלהקית קראפו (מכל
ש כ) ונצפל ישלחן סנקלריו רלהקיטים קטולמה
(ימימה 3 ב).

⑫ لیکا کاک ۲:۵

אמר לו הקדוש ברוך הוא בני
מפני מה לא קלף מעשיך
ברבבי תורה, שאין שמן אלא
תורה ואין שמן אלא מעשים
טובים. וכן הוא אומר (ש"א א)
ליריח שגיא טובים שמן וגוי,
שברנו שבנו ללמד תורה
שפתק לנו תורה בשמן המורק
מכל ל kali ואין קולו נשמע. לך
גאמэр שמן תורה שמן על פון וגוי.

(13) 12 १०८८

חזרו ובעא למשגנן עליון אנד דד כי אונא דעדן או שדי למבב זיין

ככ ויהאכו הזאת אשר-שמתי מצבה
יהיה בית אללים וכל אשר תחנלו
עשר עשרנו לך:

PL 1820 ②

שחומיינה למקדים (ויכר פ"ט עב')

3 1.111

ושתייה הייתה נקייה נבאה מן הארץ שלש אכזבות ועליה היה נתן מנהיג צבאי אחד אבן הורה שם מיטה נביים הראשונים

השחתת הולם תונן כטאן דאבר מעין נברא
פאלזען

הנור כהן ינואר 2003-2002

פתח רבי יהודה ואמר, "והאכן הווות אשר שמתין ע"ש מזכנה
ישאה ביה גלעדי' דה דה". בן שיתר דוחהון אשתיל עטמא, וועל'ה אונבנוי
ב' פקדרון.

(עד) ויך רישיה הוהא צדדי ? וחל האי מלחה אין אושרו. והאכן
אונבנוי עד לא צחכרי' עטמא הויה. ומפנייה אשתיל עטמא, ואוח אטמרא והאכן
הוות אשר שמתין מזכנה. דומצט' דיעקב שרי' היה השטא, דרכ'ין 'יריח' היה
האכן אשר טם פרושׂחוּץ. וחוץ, דיעקב בברית אל תווה הא' אונגנו' היה כירושל'ם.

ବେଳାରୁ ମାତ୍ରାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହାରୁ କିମ୍ବା ଏହାରୁ

(ס) **תק בדרכ' ס'**, וונט נמזהה מל' מהן.
(ה'ג) קדמגין ור' נטה ואחרון מיטין נטהח, חיל נ' ג'תין
 טהיך ו'ג' נ'ג' כוואר סטלהט לפל פ'ג' לח' ג'ג' ס'ג'
תלחות ד'ג', כל' יטה זאנזען טלאג קבל, וגרא וט' וטקה
(ז'ג') חתרו זאנזען גויהט טולס קיר ו' טירח ל'ן גאנז
 וכ' ג'ווחל [גען], וכל' קהיר ר'מי וינק, וככ' קהיר קהיר ל'י
 סטהור וויל' ל'ר' יכהה' ו' נאזר נ' [ז'ג'] ע'ג', ולי' פאנ
 קההמר זעם תחען ענבר קלח נעריה מינר, ו'ג' קההמר
 ה'ן גאנזען א'ל ענבר גויה' קלח
 לר'זט טרי' וויזוק נקוטט טאלם;

בכך כב' מאוחרת מכאן מ' ⑦

בבב' נט' לאנרכ' בון מ'

יב. עיקר ללקט אוות האבות, ומכה
ד. רוקום יוזד לו שמן מן השם
אשפת מיה שעשה הרכבת, ונפה תלו
ענקי תהומות, ועשה אותה
סנייף לאוין, כארום שעשה סיף
לכשת לפיך נקראה אבן
השחתי, שימוש הוא מבד
הארון, ומושם נמזהה כל הארץ,
עליה היכל ה עומד, שאנדר
(שם ב) והאבן הזאת אשר שפט
מצאה היה בית אליזים

ישראל שעצר את התהום בשם אל במלואו.

הנבר נקבע כ- 2.5% מ- 2.5%

תהום הוא המות בהיפוך אותו,

ויש לומר כי מה שמכיר בפרק דרכי אליעזר, שטבע הקב"ה את האבן של יעקב עד עמקי ההומות, דבר זה היה במעמד הר שני אחרי שקיבלו עליהם ישראל את התורה ונתקיים העולם שנברא בזכות התורה, אז טبع הקב"ה את האבן של יעקב עם השמן על ראשה שרומות על כלות ישראל והتورה, עד עמקי ההומות למשורר על התהום שלא יעללה ויזוף את העולם, ואבן זו הוא העצץ של חרס שכבש הקב"ה על התהום מאן שאמר בהר סיני: "אנכי ה' אלקיך", שלא יעללה ויזוף את כל העולם.

(21) india

*אברהם הוכיח מא רכוב
פ' שפטים והשבעת דין ארין ראה ושקמה אם
ידאה למה שקמה ואם שקמה למה יראה
אליא בתקדלה יראה ולבטון שקמה ולמה
יראה כבדיש לקייט אברהם דריש לקיש מא
רכובין ירוי עב ויהי בקר יום השש ה'
יתודה למה ל פימד שהתרנה הקב"ה עם
מעשה בראשת ואברהם לחם אם ישאל
מקבלים התורה האם מתקיים ואם לא
אני מחו ארכוב לסתו ובנותו :

(22) 2:58 PM ET

וַיַּצְבֶּשֶׁם מִזְבֵּח וַיָּקָרְא־לֹו אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל:

(Q3) D. 25.5°C

24 1-10:102 1.31

וְיִשְׁבֶּם יַעֲקֹב בָּבָקָר וַיָּקֹח אֶת־הָאָבָן
אֲשֶׁר־יָשָׁם מִרְאַשֵּׁתָיו וַיִּשְׁמֹן אֶתְהָ מִצְבָּה
וַיַּצְא קָשְׁמָן עַל־דָּאשָׂה: וְיִקְרָא אֶת־
שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־יַעֲקֹב וְאַוְלָם לוֹ שֵׁם־הַעִיר לְרִאשָׁנָה:

25. כט. גנ. פס. 19

(ט) ואולם היה זו שם העיר לראשונה המקום שקרו בו בית אל הטעו ירושלים מה זה החוץ להודיעו שנקרו לח מחללה. וזה חועל המגעה אליונו מות ויתכן לוודר כי בז חותוב לרומו לנו בשם הזה כי מזה החihil השועל להשתכל לוחותם. והנה הוא רשותם תבריאת החודש. ועל כן גלה לנו כי שם עיר לראשונה לה. מלען. כל שנותה "

וחספנא גנשיה בהזהרנא ונכח לאט אנטק
לה מד אמר חד כל רודע ליפסן ואט
אומר דזק נברען ניא איזהויל קז בענטק
יוסה פלשתת טלק בן איש לאישת אסיה
חרוזה צמי שצבת בקדושה יומת על הרטם
פלשתת שלס כלל הועלס כללו אחיך כנה
ונכבר אמר לה שיד בתב שם אומספה ווועז
לחיזוקה ונתה תרומא שחרך אלוי נסחד
כי ווי תורה טבא אמר כביה רטמולע פטי
סידרכ עעלמא אמר חמשי עישה מלולות
ואמקרה רטמיס אלוי נטירד ואקומה באטלי^ט
גראטיד אמר ערוליא שיטס סטפמא עראלע אלוי
נרטיד והוא היין ברען פרחן גינזך כבאי
אפר רב פישריא הרא מאטולען רטה:

(14) ACID

שנבעה שכחה זו שירן נא חזרנו בנה לא לסתאנן ליליאן אנד
טוט להזב שם אהובנו ומישוא ברוחנו וליק אונתתנה ליליאן ואמך לה דוד אנד לי דודע רבר וה
וואו ואסיך עזק גברתו ניא אהובול קץ נעצם אנד זומת לעשא שלום אין אש לאסיך אסיה ווועה
שכ שצערב בעההה יטעה על האס כל העל העלם כלל אל כל שן אל שד נטב בעההה אנד
אהזעטן גאנז נא זונדרהה

15

שכחה דוד ציון .
ישחת כל בית המקדש ונגמרה
ירוקלים (פ' באדרין פ"ג) מעתם
על בני הארץ והוא יסוד כל ענן יוי :
קפל פרתמו . נך הרים נטמאו
ירוקלים (בב' דצמבר סס רעם זאנגי
קוינו וואר לו לא חלני מכון דלני
נכט על הרים מושך מורה
ונרעדנו כל הארץ נון עטן דוד
לזרעינו ורנו :

16 סְבִּירָה בְּרִיתְמָה עֲדֵנָה עַדְמָה

עוד רגע מרגע, כי שמו כקוווט בס פלטום למתחות מתח
שלוחתי ניפוי מלחים מופת מורי כהן זוק זעל ומכ' צחול
שפכו נס לירך זכלג נברע [סנדרון סיס מיצ], וויהרו זכרי
סלא בס ונלב נחרח [ינמיה מיט פיעז], וויחאלל כתוב בס וקפאז
מכומל [סוכך ניג פיעז] בום בס מלואן כל בס קאַל

דיבד נטכ' כראב' אכרא'ם א

שורל כי בכוכב דוד ציון קפה חכומת ונחן מלווה בסידור [מכה יות' טה טה]. וכי הפס אל גמלתו נלבש למד' טובך קפיצה, ועכ' הכהו מוסיס במלוחה אל ומחיל ברכ' זיה נבנוה כי סס "הה" מוען בכרוקין זית.

COE 'N8 PLANOJ

ויש להעיר כי מלשון ה"חטם סופר" בחרובותיו משמע שאחיזופל כתוב השם על החרטס, ואילו מדבריו ב"חוורת משה" מבואר שדור המלך כתוב השם, וכן משמע מפשטות לשון הגمراה, [וידוע כי לשון ה"חטם סופר" בחרובותיו יותר מדוייק, כי ב"חוורת משה" איננו תמיד לשונו כי אם לשון תלמידו]. עוד יש להעיר כי ה"חטם סופר" מביא לשון הגمراה: "קפה" בחומרא עם ה', שהוא כמספר המילוי של שם אל' שעולה קפה, ואילו בגمراה הגירסה הוא "קפא" עם א', ואולי משום שבגمراה ביצשו להסתיר את